

Dosarul nr.2ra-862/22
2-21145236-01-2ra-16062022

Prima instanță - Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud.: S. Țurcanu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Popa Vasile, reprezentat de
avocatul Tetelea Maria,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Popa Vasile către
Popa Diana privind încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, prin care s-a
admis apelul declarat de Popa Diana, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Strășeni,
sediul Călărași din 12 ianuarie 2022

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2021, Popa Vasile a depus cerere de chemare în judecată către
Popa Diana privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă
bănească fixă pentru copii XXX și XXX.

În motivarea acțiunii, a indicat că s-a aflat în relații de căsătorie cu Popa Diana.
În timpul căsătoriei s-au născut copiii XXX, născută la XXX, XXX, născut la XXX și
XXX născut la XXX, care după desfacerea căsătoriei se află la întreținerea și educația
exclusivă a reclamantului.

Popa Diana manifestă un total dezinteres față de copii, se eschivează de la
exercitarea obligațiilor părintești, nu-i susține moral nici material, nu se interesează
de soarta copiilor.

Reclamantul a susținut că pârâta se eschivează de la obligațiile sale părintești, nu
se interesează și nu participă la educația și întreținerea copiilor, din contul acesteia
urmează a fi încasată pensie de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor Popa Vasile și-a majorat pretențiile,
solicitând încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori XXX, XXX și XXX, în
sumă bănească fixă în mărime a câte 2000 lei pentru fiecare copil, începând cu data
depunerii acțiunii și până la majoratul copiilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 12 ianuarie 2022, a fost
admisă parțial acțiunea.

S-a încasat de la Popa Diana în beneficiul lui Popa Vasile Mihai pensie de întreținere pentru copilul minor XXX, în sumă bănească fixă în mărime de 1500 lei, pentru XXX, în sumă bănească fixă în mărime de 1500 lei, XXX în sumă bănească fixă în mărime de 1000 lei, începând cu 30 septembrie 2021 și până la atingerea majoratului copilului. În rest, cerințele s-au respins.

S-a încasat de la Popa Diana suma de 1440 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 21 ianuarie 2022, Popa Diana a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 12 ianuarie 2022 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022, s-a admis apelul declarat de Popa Diana.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 12 ianuarie 2022 și sa micșorat cuantumul pensiei de întreținere încasate pentru întreținerea copiilor minori XXX, și XXX de la 1500 lei la 1000 (o mie) lei lunar.

S-a micșorat taxa de stat până la suma de 720 (șapte sute douăzeci) lei.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 12 ianuarie 2022, în partea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor XXX, și în această parte s-a adoptat o hotărâre nouă prin care:

S-a respins cererea privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor XXX, în sumă bănească fixă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că potrivit informației de pe pagina web a Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru copii cu vârsta de 1-6 ani constituie în medie 1714,1 lei, iar pentru copii cu vârsta de 7-17 ani, constituie 2267,20 lei.

Astfel, ținând cont de obligația de întreținere a copiilor este responsabilitatea ambelor părinți, instanța de apel a conchis că pensia de întreținere pentru copiii minori XXX și XXX încasată de către instanța de fond în mărime de 1500 lei/lunar, urmează a fi micșorată până la suma în mărime de 1000 lei/lunar, în contextul în care părinții au obligații egale.

Instanța de apel a reținut că potrivit ordinului de încadrare nr. 33-P din 01 februarie 2022, Popa Diana este încadrată în câmpul muncii în calitate de vânzător cu retribuția tarifară a muncii în mărime de 7200 lei.

Respectiv, suma pensiei de întreținere a copiilor minori trebuie să fie reală și necesară, însă să nu fie în detrimentul celuilalt părinte, iar în cazul dat pensia de întreținere pentru copii în sumă a câte 1000 lei/lunar, corespunde posibilităților de plată ale mamei și în partea necesităților copiilor la această vârstă.

La stabilirea cuantumul pensiei încasate instanța a ținut cont de necesitățile vitale ale copiilor la vârsta lor, pentru respectarea condițiilor unei vieți civilizate, având în vedere că copilul XXX este născută la XXX, iar XXX este născută la XXX.

Cu privire la pretenția privind încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor XXX, născut la XXX, instanța a reținut că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2021, s-a fost stabilit domiciliul copilului minor XXX, născut XXX, cu mama Popa Diana.

Conform informației Instituției Educație Timpurie „Prichindel”, comuna Tuzara

din 12 aprilie 2020, copilul XXX frecventează IET „Prichindel” din comuna Tuzara cu prezența fizică. XXX se caracterizează prin comportament adecvat, este un băiat educat ascultător, bine îngrijit și curat.

În circumstanțele date instanța de apel a reținut că cerința privind încasarea pensiei de întreținere a copilului nu poate fi admisă.

La 30 mai 2022, Popa Vasile, reprezentat de avocatul Tetelea Maria a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2022 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanței.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a invocat că la adoptarea hotărârii instanța nu a luat în considerație păstrarea nivelului anterior de asigurare materială a copilului și starea materială și familială a părților și interesul superior al copiilor minori.

Concluzia instanței de apel, precum că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi încasat potrivit informației Biroului Național de Statistică este în detrimentul copiilor.

Recurentul a susținut că se ocupă de total întreținerea copiilor, precum treburi casnice necesare întru creșterea într-un mediu favorabil și propice dezvoltării. Feciorul mai mic a frecventat grădinița din satul Pitușca și nu din satul Rasvet unde locuiește Popa Diana în zilele de sâmbătă și duminică se află la îngrijirea tatălui.

Chiar dacă printr-o hotărârea judecătorească a fost domiciliul copilului XXX a fost stabilit cu mama, de fapt locuiește mai mult cu tata.

În opinia recurentului, la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de art.3, 18 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 14 aprilie 2022.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 30 mai 2022, respectiv este depusă în termenul legal.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 16 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 23 iunie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 130.

La 04 iulie 2022, Popa Diana a depus referință invocând din decizia instanței de apel este corectă, iar recursul depus de Popa Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se

constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Popa Vasile, reprezentat de avocatul Tetelea Maria, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Popa Vasile, reprezentat de avocatul Tetelea Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh